

Sygn. akt V KK 420/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Piotr Mirek

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Patrycja Kotlarska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Grzegorza Krysmanna,
w sprawie **A. J.**

skazanego z art. 278 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 18 lipca 2019 r., kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 8 czerwca 2018 r., sygn. akt IV Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 24 stycznia 2018 r., sygn. akt II K (...),

- 1) uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Ś. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym;**
- 2) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. H., Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738 zł tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną świadczoną z urzędu w postaci sporządzenia i wniesienia kasacji.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2018 r. (sygn. akt II K (...)) Sąd Rejonowy w W. uznał A. J. za winnego czynów z art. 278 § 1 k.k. polegających na tym, że „w dniu 11 czerwca 2016 roku w W. woj. (...) przy ul. P. zabrał w celu przywłaszczenia artykuły chemiczne, spożywcze, alkohol oraz odzież powodując straty o łącznej wartości 762,89 zł czym działał na szkodę P. w W. oraz w dniu 15 czerwca 2016 roku w W. woj. (...) przy ul. P. zabrał w celu przywłaszczenia artykuły chemiczne i spożywcze powodując straty o łącznej wartości 800,02 zł czym działał na szkodę P. w W.” przyjmując, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 762,89 złotych na rzecz P. w W..

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 8 czerwca 2018 r. (sygn. akt IV Ka (...)) wyrok powyższy został utrzymany w mocy.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację wniósł obrońca skazanego, zarzucając przedmiotowemu wyrokowi:

- „1. rażące naruszenie prawa procesowego, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. obrazę art. 105 § 1 k.p.k. poprzez uznanie, że sprzeczność pomiędzy sentencją wyroku a uzasadnieniem można usunąć w trybie art. 105 § 1 k.p.k.,
2. rażące naruszenie prawa procesowego, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. obrazę art. 433 § 2 k.p.k. poprzez nierozpoznanie zarzutu niezastosowania art. 278 § 3 k.k.,
3. rażące naruszenie prawa materialnego, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia tj. obrazę art. 278 § 1 k.k. w z w. z art. 278 § 3 k.k. poprzez niezakwalifikowanie zarzucanego skazanemu czynu jako wypadku mniejszej wagi, mimo istnienia ku temu podstaw.”

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Ś. do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację, prokurator Prokuratury Okręgowej w Ś. wniósł o jej oddaleniu jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna w zakresie podniesionego w niej zarzutu naruszenia art. 433 § 2 k.p.k. Istotnie, Sąd odwoławczy w ogóle nie rozpoznał podniesionego w apelacji zarzutu niezakwalifikowania przypisanego oskarżonemu czynu z art. 278 § 3 k.k. Przepis ten modyfikuje granice sankcji karnej za czyn zabroniony kradzieży w przypadku mniejszej wagi. Zarzut niezastosowania tego przepisu nie może być utożsamiany z zarzutem rażącej niewspółmierności kary, bowiem ten ostatni zrelacjonowany jest m.in. do granic ustawowego zagrożenia przewidzianego przez ustawę. Tymczasem dopiero ocena czynu w perspektywie jego kwalifikacji jako przypadku mniejszej wagi pozwala na ustalenie granic zagrożenia karą. Mając zaś na względzie wartość mienia, które było przedmiotem czynów przypisanych oskarżonemu, brak odniesienia się przez Sąd odwoławczy do zarzutu niezastosowania art. 278 § 3 k.k. mógł mieć istotne znaczenie dla treści rozstrzygnięcia. Zwłaszcza, że nie wszystkie przywołane przez Sąd okoliczności wpływające, zdaniem Sądu, na wymiar kary, mają znaczenie dla oceny tego, czy w sprawie zachodzi przypadek mniejszej wagi.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji. Ponownie rozpoznając sprawę, Sąd odwoławczy odniesie się do wszystkich zarzutów sformułowanych w apelacji według standardów kontroli odwoławczej wyznaczonej przez Kodeks postępowania karnego.